

Žalovaná: Finská republika (zástupci: T. Pynnä a E. Bygglin, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupce: J. Molde, zmocněnec), Spolková republika Německo (zástupci: A. Tiemann a M. Lumma, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: H. G. Sevenster a C. M. Wissels a P. van Ginneken)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Veřejná zakázka na dodávku zařízení hromadného stravování – Článek 28 ES – Množstevní omezení dovozu – Opatření s rovnocenným účinkem – Zásada zakazu diskriminace – Povinnost transparentnosti

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 179, 10.7.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. března 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln – Německo) – Rewe Zentralfinanz eG, univerzální právní zástupce ITS Reisen GmbH v. Finanzamt Köln-Mitte

(Věc C-347/04) (¹)

(Svoboda usazování — Korporační daň — Okamžité vyrovnání ztrát dosažených mateřskými společnostmi — Ztráty vyplývající z odpisu hodnoty podílů držných v dceřiných společnostech usazených v jiných členských státech)

(2007/C 96/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln – Německo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rewe Zentralfinanz eG, univerzální právní zástupce ITS Reisen GmbH

Žalovaná: Finanzamt Köln-Mitte

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Finanzgericht Köln – Výklad článku 52 (nyní, po změně, článku 43 ES), článku 58

(nyní článku 48 ES) a článku 73b (nyní článku 56 ES) – Vnitrostátní právní úprava v oblasti korporační daně stanovující mateřským společnostem-rezidentům omezení pro vyrovnání ztrát vzniklých ze snížení hodnoty podílů držných v dceřiných společnostech, daňových rezidentech v jiných členských státech,

Výrok

Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, kdy mateřská společnost drží v dceřině společnosti-nerezidentovi podíl umožňující jí vykonávat určitý vliv na rozhodování této zahraniční dceřině společnosti a určovat její činnost, brání články 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 43 ES) a 58 Smlouvy o ES (nyní článek 48 ES) právní úpravě členského státu, která omezuje možnosti mateřské společnosti se sídlem v tomto státě provést daňový odpočet ztrát dosažených uvedenou společností na základě odpisů hodnoty jejich podílů v dceřiných společnostech usazených v jiných členských státech.

(¹) Úř. věst. C 273, 6.11.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. dubna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal – Spojené království) – Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG v. Swingward Ltd, a Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG v. Dowelhurst Ltd, a Glaxo Group Ltd v. Swingward Ltd, a Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd v. Dowelhurst Ltd, a SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, SmithKline & French Laboratories Ltd v. Dowelhurst Ltd, a Eli Lilly and Co. v. Dowelhurst Ltd

(Věc C-348/04) (¹)

(Průmyslové a obchodní vlastnictví — Právo ochranných známek — Farmaceutické výrobky — Paralelní dovoz — Přebalení výrobku označeného ochrannou známkou)

(2007/C 96/07)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG, Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, SmithKline & French Laboratories Ltd, Eli Lilly and Co.

Žalované: Swingward Ltd, Dowelhurst Ltd

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Court of Appeal – Volný pohyb zboží – Užívání ochranné známky paralelním dovozcem farmaceutického výrobku – Úprava balení – Podmínky uvedení na trh stanovené rozsudkem Soudního dvora ve spojených věcech C-247/093, C-429/93 a C-436/93, Bristol-Myers Squibb c v. Paranova – Výklad

Výrok

1) Článek 7 odst. 2 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky může legitimně podat námitky proti dalšímu uvádění na trh farmaceutického výrobku dovezeného z jiného členského státu v jeho vnitřním a vnějším původním balení opatřeném dodatečným vnějším označením, které na něj umístil dovozce, ledaže by

- bylo prokázáno, že využití práva z ochranné známky jejím majitelem za účelem podání námitek proti uvádění přeznačeného výrobku pod touto ochrannou známkou na trh by přispělo k umělému rozdělení trhů mezi členské státy;
- bylo prokázáno, že nové označení nemůže ovlivnit původní stav výrobku obsaženého v obalu;
- na obalu byl jasně uveden původce nového označení výrobku a jméno jeho výrobce;
- vzhled přeznačeného výrobku nebyl takový, že by mohl poškodit dobré jméno ochranné známky nebo jejího majitele; označení tak nesmí být vadné, nízké kvality nebo neúhledné, a
- dovozce podal majiteli ochranné známky oznámení před uvedením přeznačeného výrobku do prodeje a poskytl mu na jeho žádost vzorek tohoto výrobku.

2) Podmínka, podle které přebalení farmaceutického výrobku prostřednictvím jeho nového obalu a nového umístění ochranné známky na tento obal nebo umístěním označení na obal obsahující tento výrobek je nezbytné pro jeho další uvádění na trh v členském státě dovozu, jakožto jedna z podmínek, které, jsou-li splněny, brání majiteli ochranné známky v souladu s čl. 7 odst. 2 směrnice 89/104, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru, podat námitky proti uvedenému uvádění na trh, se vztahuje pouze na přebalení, a nikoliv na způsob nebo styl, kterým je prováděno.

3) Podmínka, podle které nesmí být vzhled přebaleného výrobku takový, že by mohl poškodit dobré jméno ochranné známky a jejího majitele, jakožto podmínka nezbytná pro to, aby poslezen jmenovaný nemohl na základě čl. 7 odst. 2 směrnice 89/104, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru legitimně podat námitky proti dalšímu uvádění farmaceutického výrobku na trh, jestliže paralelní dovozce výrobek přebalil tak, že jej buď nově opatřil ochrannou známkou, nebo na obal obsahující výrobek umístil označení, není omezena na případy, kdy je přebalení vadné, nízké kvality nebo neúhledné.

4) Otázka, zda skutečnost, že paralelní dovozce:

- neumístí ochrannou známkou na nový vnější obal výrobku (odstranění), nebo
- umístí na tento obal vlastní logo nebo použije styl nebo „podnikovou, úpravu“, nebo úpravu, kterou užívá pro řadu rozdílných výrobků (společné označování), nebo
- umístí na uvedený obal dodatečné označení způsobem, kterým se zcela nebo zčásti zakryje ochranná známka jejího majitele, nebo
- neuvede na dodatečném označení, že dotčená ochranná známka je ve vlastnictví jejího majitele, nebo
- natiskne jméno paralelního dovozce velkými písmeny,

je takové povahy, že by mohla poškodit dobré jméno ochranné známky, je skutkovou otázkou, jejíž posouzení přísluší vnitrostátnímu soudu s ohledem na okolnosti vlastní každé věci.

5) V takových situacích, jaké jsou předmětem sporů v původním řízení, přísluší paralelním dovozcům prokázat existenci podmínek, podle nichž:

- využití práva z ochranné známky jejím majitelem za účelem podání námitek proti uvádění přebalených výrobků pod touto ochrannou známkou na trh by přispělo k umělému rozdělení trhů mezi členské státy;
- přebalení nemůže ovlivnit původní stav výrobku obsaženého v obalu;
- původce přebalení výrobku a jméno jeho výrobce jsou jasně uvedeny na novém obalu;
- vzhled přebaleného výrobku nesmí být takový, že by mohl poškodit dobré jméno ochranné známky a jejího majitele; přebalení tak nesmí být vadné, nízké kvality nebo neúhledné;
- dovozce musí podat majiteli ochranné známky oznámení před uvedením přebaleného výrobku do prodeje a poskytnout mu na jeho žádost vzorek přebaleného výrobku,

a které, jsou-li splněny, brání majiteli ochranné známky legitimně podat námitky proti dalšímu uvádění přebaleného farmaceutického výrobku na trh.

Pokud jde o podmínku, podle které je nutné prokázat, že přebalení nemůže ovlivnit původní stav výrobku obsaženého v obalu, nicméně stačí, že paralelní dovozce podá takové důkazy, na základě kterých se lze důvodně domnívat, že je tato podmínka splněna. Totéž a fortiori platí pro podmínku, podle níž vzhled přebaleného výrobku nesmí být takový, že by mohl poškodit dobré jméno ochranné známky nebo jejího majitele. Jestliže dovozce předloží takový důkaz prima facie, pokud jde o tuto poslední podmínku, bude popřípadě příslušet majiteli ochranné známky, který má nejlepší předpoklady pro posouzení, zda balení může poškodit jeho dobré jméno nebo dobré jméno ochranné známky, aby prokázal, že jeho dobré jméno nebo jméno ochranné známky bylo poškozeno.

6) Jestliže paralelní dovozce nepodal majiteli ochranné známky předchozí oznámení týkající se přebaleného farmaceutického výrobku, porušuje práva tohoto majitele při každém následném dovozu uvedeného výrobku, dokud nepodá takové oznámení. Sankce za toto porušení musí být nejen přiměřená, ale i dostatečně účinná a musí mít odrazující účinek, aby zajistila plnou účinnost směrnice 89/104, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Vnitrostátní opatření, na základě něhož má majitel ochranné známky v případě takového porušení nárok na finanční náhradu za stejných podmínek jako v případě padělání, se jako takové nejeví být v rozporu se zásadou proporcionality. Nicméně přísluší vnitrostátnímu soudu, aby případ od případu stanovil výši finanční náhrady s přihlédnutím zejména k rozsahu škody způsobené majiteli ochranné známky porušením, kterého se dopustil paralelní dovozce, a za dodržení zásady proporcionality.

(¹) Úř. věst. C 273, 6.11.2004.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-437/04) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství — Nemovitosti najaté Společenstvími — Region Bruxelles-Capitale — Daň zatěžující vlastníky)

(2007/C 96/08)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: J.-F. Pasquier, zmocněnec)

Žalované: Belgické království (zástupce: E. Dominkovits, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Rada Evropské unie (zástupci: G. Maganza a A.-M. Colaert, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článku 3 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství ze dne 8. dubna 1965, který osvobozuje Společenství, jejich pohledávky, příjmy a ostatní majetek od veškerých přímých daní – Vnitrostátní ustanovení zavádějící daň zatěžující vlastníky nemovitostí určených k podnikatelským účelům, nacházejících se v regionu Bruxelles Capitale a přesahujících určitou plochu – Zatížení, které ve

skutečnosti postihuje Společenství jako nájemce buď z důvodu ustanovení obsažených v nájemních smlouvách nebo z důvodu přenesení daně do výše nájemného

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 300, 4.12.2004.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-523/04) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Uzavření dvoustranné dohody o letecké dopravě mezi členským státem a Spojenými státy americkými — Právo usazování — Sekundární právo upravující vnitřní trh letecké dopravy — Vnější pravomoc Společenství)

(2007/C 96/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Huttunen a W. Wils, zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království (zástupci: H. G. Sevenster a D.J. M. de Grave, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a A. Hare, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 5 a 52 Smlouvy o ES (nyní články 10 a 43 ES) – Porušení nařízení Rady (EHS) č. 2409/92 ze dne 23. července 1992 o tarifech a sazbách za letecké služby (Úř. věst. L 240, s. 15) a nařízení Rady č. 2299/89 ze dne 24. července 1989 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů (Úř. věst. L 230, s. 1), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3089/93 ze dne 29. října 1993 (Úř. věst. L 278, s. 1) – Dvoustranná dohoda zvaná „open sky“ se Spojenými státy – Změna – Omezení volného pohybu služeb